

Wiadomość tygodnia

Jasna Góra w hołdzie Bł. Janowi Pawłowi

3 maja Kościół katolicki w Polsce obchodzi uroczystość Najświętszej Maryi Panny Królowej Polski. Święto zostało ustanowione na prośbę biskupów polskich po odzyskaniu niepodległości po I wojnie światowej. Tegoroczna uroczystość Królowej Polski na Jasnej Górze jest obchodzona jako dziękczynienie Kościoła Częstochowskiego za dar beatyfikacji papieża Jana Pawła II.

Sumie Pontyfikalnej na Szczyście o godz. 11.00 przewodniczył abp Stanisław Nowak, metropolita częstochowski. Mimo ulewnego deszczu i przenikliwego zimna (w Częstochowie termometry wskazują 4 stopnie Celsjusza), na placu jasnogórskim, na Wałach, a także w bazylice, zgromadziło się ponad 5 tys. wiernych.

„W uroczystość Najświętszej Maryi Panny Królowej Polski nasza archidiecezja dołącza szczególną intencję: chcemy serdecznie podziękować za wielki dar dla Polski, dla nas wszystkich, dla Częstochowy, dla archidiecezji, za dar błogosławionego Jana Pawła II - mówił, witając zebranych pod Szczytem abp Stanisław Nowak, metropolita częstochowski - Jan Paweł II jest honorowym obywatelem miasta Częstochowy, teraz jako błogosławiony, mamy świętego obywatela, to nas zobowiązuje, zobowiązuje do tego, żebyśmy rzeczywiście żyli dziedzictwem błogosławionego Jana Pawła II, żebyśmy naprawdę Jego myślą żyli, żebyśmy serca swoje upodabniali do Jego wielkiego serca, oczywiście, żebyśmy się dalej modlili za Jego wstawiennictwem”.

„Przyzwyczajali się Polscy wszystkie niezliczone sprawy swojego życia, różne jego momenty ważne wiązać z tym miejscem, z tym sanktuarium, przyzwyczajali się ze wszystkim przychodzić na Jasną Górę, aby mówić o wszystkim swojej Matce i Królowej”. Te pamiętne słowa wypowiedziane tu na Jasnej Górze w 1979 r. przez Papieża Jana Pawła II, po wielkim wydarzeniu jego beatyfikacji, nabierają wyjątkowego znaczenia. Boża Opatrzność dała nam Polakom szczególnego duchowego przewodnika na trudne czasy historii,

człowieka całkowitego zawierzenia Bogu i Najświętszej Dziewicy, niech za ten niezwykły dar Bóg będzie uwielbiony - mówił w pozdrowieniu na początku Mszy św. o. Arnold Chrapkowski, wikariusz generalny Zakonu Paulinów - Wzorem błogosławionego Jana Pawła II zebrani w jasnogórskim sanktuarium w Uroczystość Królowej Polski przed Święty Wizerunek Maryi przynosimy to wszystko, co stanowi Polskę, przynosimy nasze troski i radości, duchowe i fizyczne zmagania, przynosimy nasze rodziny i nas samych, prosimy Jasnogórską Maryję, Królową naszej Ojczyzny o porządek moralny i wszelki ład społeczny, o to byśmy nie lękali się prawdy, gdyż prawda jest gwarantem wolności”.

Homilię wygłosił kard. Józef Glemp, Prymas senior. Rozpoczynając kazanie podkreślił, że razem z przewodniczącym Eucharystii abpem Stanisławem Nowakiem i wieloma pielgrzymami, wraca właśnie z Rzymu, z uroczystości beatyfikacyjnych papieża Jana Pawła II. „Chciałoby się powiedzieć tu Matce Bożej i zgroma-

dzonym wiernym o wielu cudownych rzeczach, które tam przeżyliśmy, które Pan Bóg dokonał. Opowiedzieć, że następca św. Piotra, nasz Rodak z Krakowa, częsty pielgrzym Jasnej Góry, został wyniesiony na ołtarze, jest błogosławiony. Będzie miał swój ołtarz i grób przy kaplicy Matki Bożej Bolesnej, koło Piety, najpiękniejszej rzeźby Michała Anioła w bazylice watykańskiej, będzie miał kościoły i ołtarze u nas, a one będą służyły modlitwom i czynom. Będą tym wołaniem: nie bójcie się, otwórzcie się na miłość!” - mówił kard. Józef Glemp. (...)

„Patron naszych czasów ma jednak wielką miłość do Polski, własnej Ojczyzny” - mówił ks. Prymas. Podkreślił, że we współczesnym świecie wielu ludziom brakuje właśnie tej miłości. „Nie dotykam problemów wagi ogólnoludzkiej, ale pytam się, czy nasze zwykłe rodziny, zwłaszcza te wielodzietne muszą się wstydzić, że są normalne? Czy nauczyciel, który przeniknięty jest troską o wychowanie dzieci, ma uznanie rodziców? Czy osoby, które wybrały służbę zdrowia z powołania, muszą

się borykać z bezdusnością i bezradnością świata urzędniczego? Wreszcie, czy wnioski o naprawę Rzeczypospolitej mu-

szą być wykrzywane w złości? Wydaje się bowiem, że prawda, ta prawda z rzeczywistości i rozumu wzięta, może być wypoc-

wiedziana nawet szeptem".(...) O. Stanisław Tomoń Za: www.jasnagora.com

Wiadomości krajowe

150 tys. pątników na Misterium Męki Pańskiej w Kalwarii Zebrzydowskiej

Rzesze pielgrzymów z Polski i zagranicy uczestniczyły 22 kwietnia w liturgii wielkopiątkowej na Górze Ukrzyżowania w sanktuarium w Kalwarii Zebrzydowskiej. W tegorocznych uroczystościach kalwaryjskich mogło wziąć udział około 150 tysięcy wiernych z kraju i zagranicy – szacują organizatorzy. Sprzyjała temu słoneczna pogoda. W Wielki Piątek nie zabrakło na kalwaryjskich Dróżkach dzieci i młodzieży oraz licznych rodzin. W krążgankach bazyliki ustawiały się długie kolejki przed konfesyjnaliami.

Procesja wielkopiątkowa wyruszyła o świcie spod Domu Kafjasza. Wierni przypatrywali się scenom męki Zbawiciela, odegranym przez kleryków bernardyńskiego seminarium oraz świeckich z różnych rejonów Polski. W postać Chrystusa wcielił się kolejny raz brat Kalikst. Pątnicy słuchali także kazań przy poszczególnych stacjach Drogi Krzyżowej. Większość nawiązywała do nauczania Jana Pawła II.

Kard. Stanisław Dziwisz przy kaplicy „U Piłata” mówił do licznie zgromadzonych wiernych o potrzebie dawania osobistego świadectwa wiary. Metropolita krakowski przypomniał też o krzyżu i cierpieniu, jakich w swoim życiu doświadczał Jan Paweł II. Nie ukrywał radości z dużej frekwencji podczas kalwaryjskiego Misterium i podkreślał, że obecność rzeszy pielgrzymów w sanktuarium jest „wspólnotowym” opowiedzeniem się po stronie Jezusa. (...)

W południe procesja dotarła do kościoła Ukrzyżowania. W świątyni liturgię wielkopiątkową odprawił bp Jan Szkołodź z Krakowa. Ciało Chrystusa w Eucharystii zostało przeniesione do Kaplicy Grobu na szczycie Góry Ukrzyżowania. Do niedzieli będzie trwała jego adoracja.

Wielu pielgrzymów spędziło dziś kilkanaście godzin w sanktuarium. Małżeństwo z

Brzezinki koło Oświęcimia przyjechało tu po raz kolejny. - To jest wyjątkowe miejsce. Chcemy odpocząć od jazgotu, który nas otacza zewsząd: z telewizji, radia, reklam. Tu znajdujemy wyciszenie - mówi mężczyzna.

Inny pielgrzym, Krzysztof Kastelik z Rychnawki na Żywiecczyźnie, przyznaje, że chce tu podbudować wiarę. - Zawsze przywożę osobiste intencje, by je omodlić w tym miejscu - mówi. Krzysztof i Jadwiga Rosikoń z Myszkowa koło Częstochowy uważają, że miejsce to jest inne niż wszystkie. „Czujemy, że tu naprawdę można przeżyć Wielki Piątek” - zwierzą się.

Misterium Męki Pańskiej odprawiane jest w sanktuarium kalwaryjskim od początku jego istnienia. Do czasów przedwojennych ograniczało się ono jednak tylko do scen Wielkiego Czwartku i Wielkiego Piątku. Obecny kształt nadał im ojciec Augustyn Chadam, który w 1946 roku otrzymał na to zgodę metropolity krakowskiego kardynała Adama Sapiehy. W inscenizację wydarzeń Wielkiego Tygodnia zaangażowanych jest co roku około 130 aktorów-amatorów. PAP

Wielkanocne świętowanie u franciszkanów w Krakowie

W południe w Wielką Sobotę przełożeni ośmiu klasztorów franciszkańskich w Krakowie spotkali się na tradycyjnym spotkaniu wielkanocnym. Tym razem u bernardyńców pod Wawelem. Zebrany prowincjałom i gwardianom życzenia złożyli gospodarze: o. Czesław Gniecki - prowincjał i o. Henryk Hajzner - gwardian.

„Życzę, aby Chrystus Zmartwychwstały obdarzył was i wasze wspólnoty, waszych braci światłem i mocą do służenia, głoszenia Ewangelii w dzisiejszym świecie, każdemu spotkanemu człowiekowi. Abyśmy wszyscy potrafili być świadkami Chrystusowej miłości, pokoju i radości, która wpływa z tej tajemnicy Zmartwychwstania Pańskiego. Niech wszystkim Chrystus Zmartwychwstały błogosławi i obdarza nas swoim pokojem i swoją radością” - życzył o. Gniecki.(...)

W Krakowie trzy zakony franciszkańskie mają w sumie osiem klasztorów: bracia mniejsi (reformaci) - trzy, bracia mniejsi (bernardyni) - jeden, bracia mniejsi kapucyni - dwa i bracia mniejsi konwentualni (franciszkanie) - dwa. W czterech z nich mieszczą się ponadto kurie prowincji: przy Reformackiej, Bernardyńskiej, Korzeniaka i Żółkiewskiego. Za: www.franciszkanie.pl

Nowy prowincjał pijarów

W dniach od 26 do 30 kwietnia w pijarskim Kolegium w Krakowie na Wieczystej Polska Prowincja Zakonu Pijarów przeżywała Kapitułę Prowincjalną. Wzięło w niej udział 34 zakonników z całej Prowincji, w tym także przedstawiciele z pijarskich Wspólnot na Białorusi, w Czechach i Austrii..

Trzeci dzień obrad Kapituły przyniósł wybory nowego zarządu prowincji. Prowincjałem został o. Józef Matras. Przez wiele lat pełnił on funkcję sekretarza naszej Prowincji, był także ojcem duchowym w pijarskim Seminarium w Krakowie, a przez ostatnie dwa lata pełnił funkcję Magistra Międzynarodowego Studentatu Pijarskiego na Monte Mario w Rzymie. Nowy Prowincjał jest 85-tym Przełożonym Wyższym w historii Polskiej Prowincji Zakonu Pijarów.

Po wyborze Prowincjała nastąpiła przerwa. Po niej o. Prowincjał przedstawił zebranym swoich kandydatów na Asystentów. Wszystkie kandydatury zostały przyjęte przez Ojców kapitułnych i tak w skład nowej Kongregacji (Zarządu) weszli:

- o. Tomasz Jędruch - Asystent ds. Formacji Początkowej i Stałej
- o. Edward Kryściak - Asystent ds. Pedagogiki
- o. Tomasz Abramowicz - Asystent ds. Ewangelizacji i Duszpasterstwa Powołań
- o. Józef Tarnawski - Asystent ds. Formacji Laikatu i Ekonomii

Tegoroczna Kapituła to swego rodzaju novum. Po raz pierwszy bowiem w obradach wzięli udział przedstawiciele świeckich współpracowników naszych dzieł. W popołudniowym spotkaniu uczestniczyły p. Małgorzata Kremer z LO w Krakowie i p. Monika Karda z Parafiady. Mówiły o miejscu i roli świeckich współpracowników w naszej Prowincji a także o tym, czego współpracownicy świeccy oczekują dziś od pijarów i co zrobić, by współpraca w pijarskich dziełach układała się jeszcze lepiej.

Za: www.pijarzy.pl

Kapituła krakowskich kapucynów O. Jacek Waligóra ponownie prowincjałem

W krakowskim klasztorze Braci Mniejszych Kapucynów, zaraz po Passze, tj. w dniach od 26 do 29 kwietnia br., odbyła się XXVI zwyczajna kapituła wyborcza, której mottem było hasło: „*W komunii przez słowo Boże*”. Kapituła zwyczajna jest zwoływana raz na 3 lata, a biorą w niej udział: minister prowincjalny wraz z zarządem, bracia delegaci w liczbie 50 oraz zaproszeni współpracownicy z innych krajów. Delegatem ministra generalnego był br. Mark Schenk – definitor generalny.

Kapituła wybrała na okres 3 lat ministra prowincjalnego, którym został br. Jacek Waligóra (wybrany na drugą kadencję), jak również czterech definitorów: wikariusza prowincjalnego: br. Łukasza Steca, II definitora: Jerzego Kiebałę, III definitora: Janusza Pałkę, IV definitora: Grzegorza Marszałkowskiego.

Dla Zakonu jest to przede wszystkim czas szczególnej łaski, dlatego podczas kapituły bracia pochylali się nad słowem Bożym, słuchali konferencji głoszonych codziennie przez br. Marka Przeczewskiego – ministra prowincjalnego bratniej Prowincji Warszawskiej. Kapituła była czasem zapoznania się z relacjami i sprawozdaniami: ministra prowincjalnego, ekonomów oraz przełożonych i delegatów z Ukrainy, Bułgarii,

Litwy, Czadu i RCA, Austrii i Włoch, gdzie posługują kapucyni Prowincji Krakowskiej.

Kapituła podsumowała trzecie życie Prowincji Krakowskiej, ale, będąc również momentem charyzmatycznym, wyznaczyła dla niej konkretne kierunki, w których będzie zmierzać w najbliższych latach.

Krakowska Prowincja Zakonu Braci Mniejszych Kapucynów - statystyki: Liczba braci: 349; wspólnot w Polsce: 21; obecności za granicą: Austria, Bułgaria, Litwa, Süd Tirol, Ukraina, Rosja oraz Włochy

Brat Paweł Teperski OFMCap

Liturgiczna formacja przełożonych u chrystusowców

W środę 27 kwietnia w Domu Głównym Towarzystwa Chrystusowego w Poznaniu rozpoczął się doroczny dwudniowy zjazd

przełożonych i wychowawców Towarzystwa Chrystusowego w części obejmującej Polskę. W formacyjnym spotkaniu biorą udział członkowie zarządu i rady generalnej Zgromadzenia, przełożeni domów zakonnych i proboszczowie parafii, wychowawcy i wykładowcy seminarium i nowicjatu.

Tegoroczne spotkanie poświęcone jest liturgii i odbywa się pod hasłem „Ars celebrandi – ars praesidendi”. Wprowadzający w problematykę referat „Jak dziś rozumieć liturgię?” przedstawił ks. dr Jan Hadalski TChr. Następnie głos zabrał ks. prof. dr hab. Kazimierz Lijka OMI omawiając temat „Liturgia jako ars celebrandi”. Trzeci referat w sesji przedpołudniowej wygłosił ks. dr Henryk Nadrowski na temat „Usytuowanie center funkcji w przestrzeni sprawowania liturgii”. Po południu odbyły się jeszcze dwa referaty: o. prof. dra hab. Adama Sikory OFM – „Przełamanie adhortacji apostołskiej Benedykta XVI „Verbum Domini” oraz ks. dra Mariusza Białkowskiego – „Śpiew i muzyka w sprawowaniu liturgii”. Wypełniony bogato treścią dzień zwieńczyła uroczysta Eucharystia pod przewodnictwem i z homilią przełożonego generalnego ks. Tomasza Sielickiego. W czwartek przewidziany jest wykład ks. prof. Bogusława Nadolskiego TChr – „Wskazania trzeciego wydania OWMR i Episkopatu Polski po jego ogłoszeniu” oraz spotkanie z ks. Generałem. Za: www.chrystusowcy.pl

Rozmowa tygodnia

Ks. prof. Andrzej Szostek MIC o Janie Pawle II UKAZAŁ WIELKOŚĆ CZŁOWIEKA

Jan Paweł II był rzecznikiem i piewą kultury, która pokazuje wielkość człowieka i podnosi do Boga – uważa ks. prof. Andrzej Szostek MIC, uczeń Karola Wojtyły i jego następcę na katedrze etyki KUL. W wywiadzie udzielonym dla Katolickiej Agencji Informacyjnej ks. Szostek stwierdził, iż różni ludzie cenią papieża Wojtyłę za różne rzeczy „najbardziej za to, że był na ludzi otwarty, a oni byli przekonani, że naprawdę ich kochał miłością niesentymentalną”. Do papieżstwa Jan Paweł II wniósł zaś fascynację człowiekiem oraz fascynację Bogiem w Jego tajemnicy miłości. Ważne było także jego zainteresowanie etyką społeczną. „Jednym z głównych rysów jego pontyfikatu – zauważa ks. profesor – jest wołanie o reakcję na ludzką biedę i nieszczęścia”.

KAI: Jan Paweł II był Wielkim Papieżem, ale za co konkretnie go cenimy?

Ks. prof. Andrzej Szostek, filozof, były rektor KUL: Różni ludzie cenią go za różne

rzeczy. Najbardziej za to, że był na ludzi otwarty, a oni byli przekonani, że naprawdę ich kochał miłością niesentymentalną. Potrafił stawiać wymagania i to bardzo wysokie. Płynęły one z jego wiary w Boga i troski o to, aby człowiek nie zatracił swego jedynego życia, jakie zostało mu dane. Kochają go również za to, że nie bał się ludzi. Pamiętamy ciągnące się w nieskończoność audyencje ogólne, audyencje prywatne po Mszach św. oraz spotkania podczas pielgrzymek na całym świecie. Także i to, że podczas posiłków nigdy nie był sam i zawsze miał jakichś gości. Podobnie spotkania z młodzieżą. Pamiętajmy, że młodzież jest szczególnie wyczułona na wszelki fałsz. Wiemy też, że politycy chcąc sobie „kupić” młodzież, studiują jakiegoś gesty, albo używają słów zachęty, aby zaskarbić sobie jej życzliwość. Papież nigdy tego nie robił, a u młodych ludzi miał wielki prestiż. Nie pomniejszając swoich wymagań, po prostu ich lubił, chętnie się z nimi spotykał, czasami się podroczył i pożartował.

Powinniśmy go cenić przede wszystkim za nauczanie jakie po sobie pozostawił, a z tym nie jest chyba najlepiej?

- Są też tacy, którzy cenią Jana Pawła II za jego słowa, którymi dzielił się z nami w swoich encyklikach, podczas pielgrzymek i w innych dokumentach. Raczej bardziej cieszymy się niż go słuchamy. Nadszedł czas, aby przy okazji beatyfikacji i po niej jeszcze raz do tych tekstów sięgnąć i wydobyć z nich to, co najważniejsze. Jak na nasze możliwości papież Wojtyła zbyt szybko żył i nauczał. Nie nadażaliśmy za nim i nie przemyśleliśmy do końca jego nauczania. Przede wszystkim był świętym. Żył Panem Bogiem i to Jemu oddał całe swoje życie i posługę. Ta jego determinacja i głębia oddania Panu Bogu ma decydujący wpływ na to, z jakim szacunkiem odnosimy się do niego. (...)

Co kard. Wojtyła wnosi do papieżstwa?

- Zaczynając od pierwszej encykliki wnosi

fascynację człowiekiem. W tej pierwszej encyklice uważanej za programową „Redemptor hominis” papież nadaje nowy tytuł Chrystusowi. Utrwalił się w teologii tytuł „redemptor generis humani” - odkupiciel rodzaju ludzkiego, „redemptor mundi” - „odkupiciel świata”. Papież pisze natomiast „redemptor hominis” - odkupiciel człowieka. Nie dziwi zatem, że w tej encyklice znalazły się często później cytowane słowa: „Człowiek jest drogą Kościoła”. W niej na wzór dokumentów II Soboru Watykańskiego, zwłaszcza „Gaudium et spes”, maluje panoramę świata ludzkiego, zwłaszcza z jego nadziejami i zagrożeniami. Wnosi fascynację człowiekiem, którego chce w sposób szczególnie polecić Panu Bogu i go do Boga pociągnąć. Ponadto wnosi do papieżstwa także fascynację Bogiem w Jego tajemnicy miłosierdzia. Przekonanie, że Bóg pociąga człowieka swoim miłosierdziem, jest jego ideą duszpasterską i teologiczną. Wyniósł ją z okresu przedpapieskiego i nadał jej szczególny blask, czego dowodem jest przejmująca encyklika „Dives in misericordia” - „Bogaty w Miłosierdziu”.

Na co kładł szczególny nacisk jako papież?

- Zostając biskupem świata zwrócił baczniejszą uwagę na etykę społeczną. Będąc papieżem zaczął odwiedzać różne kraje i zauważył, że niektóre z nich należą już nie do tzw. trzeciego świata, lecz nawet do czwartego. Bogaci stają się coraz bogatsi, a biedni coraz biedniejsi i jest ich coraz więcej. Jak zobaczył, że ubóstwo radykalizuje konflikty społeczne to coraz bardziej interesował się etyką społeczną. Dlatego powstały encykliki „Laborem Exercens”, „Sollicitudo rei socialis”, „Centesimus annus”.

Encykliki te i inne dokumenty dotyczące społecznej nauki Kościoła, pokazują, jak bardzo sprawy te leżały mu na sercu. Papież do etyki społecznej nawiązuje także w encyklice o Bożym Miłosierdziu i podkreśla, że także ono leży u podstaw służby społecznej człowieka. Nie można wszystkiego sprowadzać do systemów ekonomicznych i społecznych, lecz gdzieś u podstaw musimy umieścić serce człowieka wrażliwe na ludzką biedę. Jednym z głównych rysów jego pontyfikatu jest wołanie o reakcję na ludzką biedę i nieszczęścia.

Pisząc o sprawach społecznych papież dyskutuje także z marksizmem...

- Już w „Osobie i czynie” pojawia się kategoria „alienacji”, która polega na tym, że wytwór człowieka zdobywa nad nim władzę. Dla Marksa jednym z fundamentalnych pojęć była alienacja ekonomiczna polegająca na tym, że człowiek stworzył pewien niesprawiedliwy system społeczno-ekonomiczny, który nad nim panuje. W „Osobie i czynie” Wojtyła nawiązuje do

problemu alienacji i pisze, że Marks nie sięgnął dostatecznie głęboko pisząc o alienacji. Przynajmniej, że na świecie panują krzywdzące człowieka stosunki ekonomiczne powodujące niesprawiedliwość społeczną i nie można wobec nich pozostać obojętnym. Ale jego zdaniem zmiana tych stosunków nie wystarczy, gdyż trzeba jeszcze zmienić ludzkie serce, sięgnąć do wymiaru „bliźniego” i na nim oprzeć problematykę alienacji. Jako papież uznał tę problematykę za na tyle ważną, że przeniósł ją na teren światowy. Już po upadku komunizmu w 1989 r. papież w encyklice „Centesimus annus” powraca do problemu alienacji i powiada, że to, co zaproponował Marks jest - jak powiedział Leon XIII - lekarstwem gorszym od choroby.

Jan Paweł II podkreśla w niej, że lekarstwa już nie ma, ale choroba pozostała i alienacja jest cały czas problemem. Podkreśla w niej, że system społeczno-ekonomiczny oparty na zasadzie traktowania innych jako rywali, konkurentów w dostępie do różnych dóbr, musi rodzić niepokój.

Jan Paweł II był przenikliwym analitykiem, a nawet krytykiem współczesnej kultury. Czego ona głównie dotyczyła?

- Nie wiem, czy był krytykiem. Raczej nie był recenzentem, gdyż śledził życie kulturalne i cieszył się z tego, co się dzieje w kulturze. Lubił spotykać się z ludźmi kultury, interesował się muzyką i literaturą. Nie tylko ją czytał, ale sam tworzył nawet gdy był papieżem, czego dowodem jest „Tryptyk Rzymski”. Nie mógł sobie odmówić przyjemności tworzenia poezji. Miał świadomość, że nie można poprzestać na krytyce, wybrzydzeniu i dystansowaniu się od wielu rzeczy, które dzieją się na świecie. Był przekonany, że lepiej pokazywać dobro i samemu je prezentować. W „Tryptyku Rzymskim” Jan Paweł II pokazał m.in., że kultura tworzy się w ciszy, zatopieniu się w Bogu i dotyczy też spraw

wielkich. Nie jest to krytyka, ale sygnał, aby zobaczyć, jak bardzo we współczesnym świecie potaniało słowo. On, który zawsze tyle działał, zawsze wiele czasu poświęcał na modlitwę i kontemplację, pokazuje w swych utworach, że na tym gruncie rodzą się rzeczy piękne i wielkie. Jednym z atutów globalizacji jest łatwość komunikacji i wypowiedzenia słów, ale z drugiej strony słowo staje się zbyt lekkie i płaskie. Warto w tym kontekście zobaczyć jak skrupulatnie przygotowywał przemówienia przed pielgrzymkami, czy encykliki. Każde słowo jest w nich gruntownie przemyślane. Dlatego trzeba je czytać w ciszy. Tym bardziej, że obecnie przyzwyczailiśmy się do lekkostrawnych komunikatów, a nie do medytacji. Nie jako krytyk, ale własnym przykładem Jan Paweł II dystansuje się od kultury pozorowej. (...)

Jakie znaczenie powinna mieć beatyfikacja Jana Pawła II dla Polaków, Kościoła?

- Osobiście bardzo się cieszę z beatyfikacji. Mam nadzieję, że będzie ona kolejną okazją do pogłębienia naszej chrześcijańskiej postawy. Nie myślę w tym kontekście o tocących się w naszym kraju pyskówkach, gdyż są one czymś zewnętrznym i ulotnym. Wobec sporów, które i tak się społecznie, pragnęlbym, abyśmy dostrzegli, że drugi człowiek to jest nade wszystko naszym bliźnim. Obyśmy nie zatracili fundamentalnej solidarności międzyludzkiej. Pamiętajmy, że jesteśmy dziećmi tego samego Boga. Będzie to okazja, aby powrócić do spojrzenia na Boga i człowieka - takiego jakie starał się nam przekazać Jan Paweł II.

Całość rozmowy dostępna na www.ekai.pl

Festa del Voto - Sinalunga

Co roku, we wtorek po Wielkanocy, do sanktuarium Matki Bożej Ucieczki (grzeszników) licznie przybywają pielgrzymi z całej Valdichiany, z terenu diecezji, a przede wszystkim z Sinalungi. Doroczne Święto Słubu, upamiętnia śluby złożone Matce Bożej przez ocalonych, na przestrzeni prawie sześciu wieków, od zarazy, powodzi i trzęsienia ziemi. Jako pierwszy pielgrzym przybywa w tym dniu sam biskup - J.E. Rodolfo Cetoloni ofm, aby oddać cześć Matce Bożej, podziękować za opiekę nad diecezją i całą Valdichianą oraz prosić o dalsze łaski. On też sprawował poranną Eucharystię i na nowo zawierzył lud wierny Maryi.

Po południu Mszy św. przewodniczył i wygłosił kolejne płomienne kazanie o. Azariasz Hess ofm z Kurii Generalnej OFM w Rzymie. On też poprowadził procesję dziękczynno-błagalną z sanktuarium do domu opieki dla osób starszych, w którym sprawujemy posługę kapłańską. Następnie, poprzez gaje oliwne, wróciliśmy do sanktuarium, gdzie ojciec nowonarodzonej córki Klary, zawierzył wszystkie rodziny i dzieci opiece Madonny. Na zakończenie o. Azariasz udzielił błogosławieństwa dla dzieci, a całość odpustu zakończyła się wspólnym świętowaniem w refektarzu domu pielgrzyma prowadzonego przez siostry franciszkanki od Chrystusa Króla.

W uroczystościach odpustowych brali udział miejscowi proboszczowie oraz współbracia przybyli z sanktuarium św. Antoniego z Chianciano Terme, którym dziękujemy za wszelką pomoc. Za: www.franciszkanie.net.

100 lat obecności salezjanów w Kongo

Przełożony Generalny ks. Pascual Chávez, któremu towarzyszy jego sekretarz – ks. Antonino Zingale, przybył we wtorek, 27 kwietnia, do Lubumbashi, by wziąć udział w obchodach stulecia obecności salezjanów w Demokratycznej Republice Konga (...).

Z tej okazji przybyły także liczne delegacje Rodziny Salezjańskiej i grupa taneczna "Mbudie", która w głównej sali lotniska wykonała różne tańce tradycyjne. Następnie ks. Chávez, pośród oklasków młodzieży, udał się do salezjańskiego Studentatu Teologicznego w tym mieście, eskortowany przez wielką liczbę osób i policyjne motocykle.

Po przybyciu na placówkę Przełożonego Generalnego ksiądz Mario Valente wręczył mu pamiątkową tablicę z miedzi z logo stulecia i wytłumaczył mu jego znaczenie, co uczynił w obecności innych salezjanów ze wspólnoty i licznych członków Rodziny Salezjańskiej.

Następnie ks. Chávez spotkał się z delegacjami lokalnej Rodziny Salezjańskiej. Student salezjański, Mathias Amani, pełnił rolę moderatora spotkania i poprosił o zabranie głosu ks. Inspektora. Ks. Tshibangu w swoim przemówieniu podkreślił, że tak jak pierwszych sześciu salezjanów przed stu laty dotarło do Inspektorii Afryki Środkowej (AFC), tak teraz również Przełożony Generalny przybywa jako misjonarz na początku drugiego wieku Inspektorii. Nawiązując następnie do tych słów ks. Inspektora, zespół muzyczny Studentatu Teologicznego zaintonował pieśń "Ta maison serf ma maison". Młodzi z dzieła "Laura Vicuña" kontynuowali program wykonując tradycyjny taniec współczesny, a grupa "Mbudie" dała kolejny występ.

Na koniec Przełożony Generalny podziękował wszystkim Salezjanom obecnym w Demokratycznej Republice Konga, pochwalił ich apostołską działalność i zachęcił, by czynili z Afryki ziemię nadziei. Podziękował także różnym delegacjom za zgotowane przyjęcie i okazane wyrazy miłości. Wieczorem ks. Chávez, w towarzystwie delegacji Inspektorii, spotkał się z Gubernatorem Prowincji Katanga - doktorem Modse Katumbim. Za: www.infoans.org

Papieski odpust jubileuszowy dla klarysek

Ojciec Święty Benedykt XVI przyznał Odpust zupełny dla klarysek i osób nawiedzających ich kościoły klasztorne na całym świecie, jak również dla ludzi starych, chorych i wszystkich, którzy z poważnej przyczyny nie mogą opuścić swych domów. Okolicznością udzielenia łaski jest Jubileusz 800-lecia Konsekracji św. Klary oraz powstania Zakonu Ubogich Sióstr Świętej Klary (1212-2012). Odpust przyznany jest na czas świętowania: od 16 IV 2011 do 12 VIII 2012. Jest on odpowiedzią papieża na pismo o Jubileuszu, przedłożone przez o. José Rodríguez Carballo, ministra generalnego zakonu braci mniejszych. Za: www.klaryski.pl

O. Jacek Zdrzałek koordynatorem Europejskiej Konferencji Redemptorystów

O. Jacek Zdrzałek, redemptorysta z Prowincji Warszawskiej, został pierwszym w historii Koordynatorem Konferencji Redemptorystów Europy. Nominacja została ogłoszona przez Radę Generalną Zgromadzenia Najświętszego Odkupiciela, która podczas zebrania w dniach 13-20 kwietnia dokonała wyboru spośród kandydatów na koordynatorów konferencji, zgłoszonych przez poszczególne konferencje.

Kadencja koordynatora konferencji trwa 6 lat. O. Zdrzałek rozpocznie pełnienie tej funkcji 1 czerwca br. Konferencje zostały utworzone na mocy decyzji XXIV Kapituły Generalnej Redemptorystów, jako struktury pośrednie między Zarządzeniem Generalnym a poszczególnymi prowincjami i wiceprowincjami. Obok Konferencji Redemptorystów Europy istnieją cztery inne konferencje: Ameryki Północnej, Ameryki Łac.j i Karaibów, Azji i Oceanii oraz Afryki i Madagaskaru. Za: www.redemptor.pl

Saletyni obradują na Madagaskarze

Dnia 2 maja 2011 roku w stolicy Madagaskaru Antananarivo rozpoczęła obrady Rada Zgromadzenia Księży Misjonarzy Saletynów. Spotkanie potrwa do piątku. Przewodniczy jej przełożony generalny z Rzymu – ks. Dennis Loomis MS. Polskę reprezentuje prowincjał - ks. Władysław Pasiut MS.

W skład Rady Zgromadzenia wchodzi Zarząd Generalny oraz wszyscy prowincjałowie i regionałowicze Zgromadzenia. Spotyka się ona regularnie, zgodnie z Regulą Misjonarzy Saletynów, co około osiemnaście miesięcy, aby omówić najważniejsze sprawy Zgromadzenia i podjąć wiążące dla wszystkich decyzje.

Podczas tych kilku dni uczestnicy omawiają projekt połączenia prowincji polskiej i szwajcarskiej, dyskutują nt. utworzenia w Zgromadzeniu nowej prowincji z regionu

Angoli, poruszają także sprawę spotkania kandydatów do ślubów wieczystych w Salmacie w 2011 roku, a także zajmują się przygotowaniem tematu kapituły generalnej w 2012 w Stanach Zjednoczonych
ks. Piotr Szweda MS Za: www.saletyni.pl

Norweskie powołanie we franciszkańskim habitie

W Norwegii pojawił się pierwszy od niepamiętnych czasów rodowity franciszkanin, brat Hallvard Thomas Hole OFM, lat 26. W sobotę, 30 IV, złożył w Arendal profesję uroczystą w zakonie braci mniejszych. Cały jego proces formacyjny odbywa się w Polsce: postulat w Kłodzku,

nowicjat w Borkach Wielkich, a studia filozoficzno-teologiczne w Wyższym Seminarium Duchownym Franciszkanów we Wrocławiu. 14 V tego roku otrzymał we Wrocławiu święcenia diakonatu.

Nic dziwnego, że zainteresowały się nim media norweskie. Gazeta "Adgerposten" w rozmowie z franciszkaninem akcent kładzie na śluby w zakonie braci mniejszych: życie w posłuszeństwie, bez własności i w czystości. Cytuje też przekonanie zakonnika, iż trudno jest pracować nad sobą i żyć według woli Bożej.

Z kolei w reportażu telewizyjnym o tytule: "26-latek zostaje zakonikiem" - brat

Hallvard opowiada o swoim powołaniu, które odczuł w 16. roku życia. Zafascynował go św. Franciszek z Asyżu, zwłaszcza w posłudze trędowatym, widzący w drugim człowieku obecnego Jezusa. W obu wystąpieniach medialnych pojawia się osoba o. Mikołaja Goryczki OFM, aktualnego przełożonego klasztoru i proboszcza parafii pw. św. Franciszka Ksawerego w Arendal. Przebywa on w Norwegii od roku 1992, daje świadectwo franciszkańskiego życia i służy kapłaństwem; najpierw w Oslo, a dziś w Arendal. Wpisuje on profesję uroczystą brata Hallvarda w obchody jubileuszu stulecia parafii.

Więcej na: www.franciszkanie.com

Zapowiedzi wydarzeń

Symposium na KULu: Św. Maksymilian nie(roz)poznany

INSTYTUT TEOLOGII DUCHOWOŚCI KUL zaprasza na ogólnopolskie sympozjum pt. ŚWIĘTY MAKSYMILIAN NIE(ROZ)POZNANY w ramach Roku kolbiańskiego

Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II 12 maja 2011 roku

8.15 – Msza św. (kościół akademicki KUL), przewodniczy i homilię wygłosi o. Jarosław ZACHARIASZ OFMConv, prowincjał krakowskiej prowincji franciszkanów

9.30 – otwarcie sympozjum J. M. Ks. Prof. Stanisław WILK, Rektor KUL

10.00 – ks. Jarosław M. POPŁAWSKI, prof. KUL – św. Maksymilian na tle epoki (sytuacja społeczno-religijna)

10.30 – o. prof. dr hab. Zdzisław KIJAS OFMConv (Rzym) – Maksymilian Kolbe - dojrzewanie do świętości

11.00 – przerwa kawowa

11.30 – o. dr hab. Grzegorz BARTOSIK OFMConv, prof. UKSW – Mariologia w ujęciu św. Maksymiliana Kolbe

12.00 – dr hab. Stanisław T. ZARZYCKI SAC, prof. KUL – Męczeństwo św. Maksymiliana jako najczystszy i najcenniejszy dar miłości

12.30 – o. prof. dr hab. Benigny Leon DYCZEWSKI OFMConv – o. Maksymilian Kolbe - miłość silniejsza niż śmierć

13.00 – obiad (stołówka akademicka KUL)

14.00 – o. dr hab. Wiesław BAR OFMConv, prof. KUL – Wyznawca czy męczennik. Co za różnica?

14.30 – ks. dr hab. Marek CHMIELEWSKI, prof. KUL – św. Maksymilian mistykiem?

15.00 – przerwa kawowa

15.30 – DYSKUSJA PANELOWA uczestniczą: dr Tomasz TERLIKOWSKI, o. dr Piotr CUBER OFMConv, Antonella di PIAZZA Misjonarka Niepokalanej o. Kolbego

16.30 – podsumowanie i zakończenie sympozjum

Obrazy sympozjum w Auli Wydziału Teologii KUL C-1031 (Nowy Gmach, X p.)

Za: www.poznan.zmartwychwstancy.pl

Szkoła Wychowawców Seminariorów Duchownych Diecezjalnych i Zakonnych 2011-2013

Centrum Formacji Duchowej Salwatorianów w Krakowie informuje o nowej edycji Szkoły Wychowawców Seminariorów Duchownych Diecezjalnych i Zakonnych 2011-2013

Szkoła stawia sobie jako cel przygotowanie księży do pracy wychowawczej na różnych poziomach formacji seminaryjnej. Droga tego przygotowanie będzie polegała na osobistej formacji wychowawców w dynamice pracy grupowej i indywidualnej.

Program Szkoły oparty jest na głównych tematach antropologicznych i teologicznych adhortacji Jana Pawła II „Pastores dabo vobis”. Zgodnie ze wskazaniem „Pastores dabo vobis” proponowana formacja będzie miała charakter integralny, tak, aby ogarniała całą osobę, we wszystkich jej wymiarach i sferach (PDV 43). Całą formację spaja modlitwa Słowem Bożym w dynamice *lectio divina*.

Przyswajanie i przeżywanie proponowanych treści będzie dokonywało się na trzech poziomach: ludzkim, duchowym i

intelektualnym: Formacja do dojrzałości ludzkiej, Formacja do modlitwy Słowem Bożym; Formacja doktrynalna i pedagogiczna:

Organizator Szkoły - Centrum Formacji Duchowej, Salwatorianie – Kraków Patronat nad Szkołą - Komisji Episkopatu Polski ds. Duchowieństwa

Zainteresowanym zostanie przesłany szczegółowy informator Szkoły i karta uczestnictwa. Zgłoszenia, po uzgodnieniu z przełożonymi należy przysłać na adres: Centrum Formacji Duchowej (z dopiskiem „Szkoła Wychowawców”), ul. Św. Jacka 16; 30-364 Kraków, cfcd@sds.pl. Zgłoszenia należy nadsyłać najpóźniej do 15 maja 2011. O. Krzysztof Wons SDS

Zapowiedź kapituły prowincjalnej u bernardynów

Po zakończonej wizytacji o. Samuel Ceglowski, wizytator generalny Prowincji zwołał Kapitułę Prowincjalną. Odbędzie się ona w dniach 30 maja - 3 czerwca w Leżajsku. Kapituła nie tylko dokona wyboru nowego Zarządu Prowincji, ale, jak mówią Konstytucje Generalne, ma "przeanalizować aktualne warunki życia i działalności braci w prowincji, szukać odpowiednich środków do rozwoju, podjąć konieczne reformy, rozważyć nowe inicjatywy i sprawy większej wagi."

Kapituły od samego początku są powiązane z ruchem franciszkańskim. Św. Franciszek zwoływał wszystkich braci co pół roku, a następnie co rok, do Asyżu. Kapituła była dla nich braterskim spotkaniem; ustalano na niej kierunki działalności i podział pracy. Za: www.bernardyjni.pl

ŚP. KS. PROF. DR HAB. RYSZARD RUBINKIEWICZ (1939-2011) SDB

W Lublinie zmarł 30 kwietnia ks. Ryszard Rubinkiewicz SDB (ur. 6 marca 1939 w Kielcach, salezjanin, biblista, profesor Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, były członek Papieskiej Komisji Biblijnej).

Maturę zdał w 1956 w liceum im. Norwida w Kielcach. W 1956 wstąpił do zgromadzenia salezjańskiego w Kopcu. W latach 1959-65 studiował filozofię i teologię w Oświęcimiu oraz Krakowie. 25 czerwca 1965 przyjął w Krakowie święcenia kapłańskie. W latach 1965-70 studiował na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim, otrzymując doktorat z zakresu teologii biblijnej. Kolejne studia w Papieskim Instytucie Biblijnym w Rzymie latach 1970-72 zakończyły się otrzymaniem w 1978 doktoratu z nauk biblijnych. W latach 1972-1973 studiował też w École Biblique et Archéologique Française w Jerozolimie, zakończone stopniem *eleve titulaire de l'Ecole Biblique*.

Od 1969 pełnił funkcję profesora Pisma św. w Wyższym Seminarium Duchownym ks. Salezjanów w Krakowie. Od 1977 pracuje w KUL, był kierownikiem Instytutu Nauk Biblijnych KUL, Katedry Literatury Międzytestamentalnej i Nauk Pomocniczych Bibliistyki KUL. W 1981 otrzymał

habilitację, a 1991 - tytuł i stanowisko profesora zwyczajnego.

Należał do licznych stowarzyszeń i komisji: jest prezesem Polskich Biblistów, członkiem Komisji Episkopatu do Dialogu z Judaizmem, Centralnej Komisji ds. Tytułu Naukowego i st. Naukowych przy prezesie Rady Ministrów, Catholic Biblical Association, Associazione Biblica Italiana, Associazione Biblica Salesiana, Studiorum Novi Testamenti Societas, Towarzystwa Naukowego KUL (w 1981-86 był sekretarzem generalnym).

27 stycznia 1998 papież Jan Paweł II mianował ks. Rubinkiewicza członkiem Papieskiej Komisji Biblijnej, którym był do 2008. Obszarem zainteresowań naukowych ks. Rubinkiewicza była literatura międzytestamentalna, a zwłaszcza apokryficzna Starego i Nowego Testamentu.

ŚP. O. JAN MENDELAK (1944-2011) SJ

Dnia 2 maja 2011 r., w 67 roku życia, 43 powołania zakonnego i 35 kapłaństwa odszedł do Pana ś.p. Ojciec Jan MENDELAK, jezuita. Wieloletni duszpa-

sterz, proboszcz i przełożony w Gdańsku, Szczecinie, Św. Lipce i Gdyni.

Pogrzeb śp. o. Jana Mendelaka odbędzie się w Gdyni 9 maja br. Msza św. pogrze-

bowa zostanie odprawiona w kościele św. Stanisława Kostki przy ul. Tatrzańskiej 35 o godz. 11.30. Po Mszy św. złożenie ciała zmarłego na Cmentarzu Witomińskim.

Za: www.jezuici.pl

ŚP. KS. HENRYK EICHLER (1932-2011) MIC

Z głębokim żalem zawiadamiamy współbraci, że w dniu 29.04.2011 r. zmarł w wieku 79 lat ks. Henryk Eichler MIC, rezydent domu zakonnego w Medlingen w Niemczech. Uroczystości żałobne rozpoczną się Mszą św. pogrzebową w czwartek 5 maja br. o godz. 10.00 w bazylice św. Piotra w Dillingen (Königstraße 20, 89407 Dillingen an der Donau, Niemcy,) po czym nastąpi przewiezienie ciała do sanktuarium licheńskiego, gdzie uroczystości pogrzebowe rozpoczną się Mszą św. pogrzebową w poniedziałek 9 maja br. o godz. 13.30 w kościele pw. św. Doroty w Licheniu Starym.

Henryk Eichler urodził się 9 września 1932 r. w Zabrze. Do nowicjatu Prowincji Polskiej Zgromadzenia Księżych Marianów wstąpił w roku 1957, po czym 8 grudnia 1958 r. złożył pierwszą profesję zakonną. Śluby wieczyste złożył w Stoczku Klasztornym 15 sierpnia 1962 r. Święcenia prezbiteratu otrzymał 2 lutego 1965 r. we Włocławku. Po święceniach pełnił funkcję

sekretarza biskupa Franciszka Brazysa MIC - ówczesnego wizytatora Litwinów na wygnaniu, któremu towarzyszył w posłudze duszpasterskiej w diecezji Augsburg w Niemczech. Niespodziewana śmierć biskupa pozostawiła ks. H. Eichlera w parafii pw. św. Justyny w Bad Wörishofen, gdzie po kilkumiesięcznej posłudze został skierowany do pracy w Londynie na Ealingu, pełniąc funkcje duszpasterza i radnego domu zakonnego.

Po wizytacji generalnej w Anglii w roku 1967 został członkiem domu zakonnego w Rzymie skąd skierowano go do Niemiec w celu zapoznania się z duszpasterstwem na terenie poznanej wcześniej diecezji Augsburg. Za pozwoleniem przełożonych przez 13 lat wykonywał tam urząd proboszcza w parafiach: Dorschahusen, Mindelau i Schlingen.

Podczas wizytacji generalnej rezydencji w Dorschahusen bp Josef Stimpfle zaprosił marianów do posługi w parafii św. Alberta

w Neu Ulm, gdzie ks. H. Eichler kierował budową centrum i kościoła parafialnego, konsekrowanego w roku 1984. Cztery lata później, na prośbę ordynariusza diecezji Augsburg, objął urząd proboszcza w parafii Vilgertshofen i przełożonego erygowanego w tym sanktuarium maryjnym domu zakonnego marianów. W roku 1991 mianowany został proboszczem w parafii św. Kanizjusza w Augsburgu, a rok później erygowanego tam domu zakonnego pw. bł. Jerzego Matulewicza.

Od roku 1996 był proboszczem w parafii w Medlingen i pierwszym przełożonym erygowanego tam domu zakonnego, a od roku 2001 kapelanem domu seniora w Dillingen. Przez ostatnie cztery lata życia ze względu na stan zdrowia mieszkał w domu opieki w Dillingen, gdzie pozostając członkiem domu zakonnego w Medlingen zmarł 29 kwietnia 2011 r. Za: www.marianie.pl

ŚP. KS. LEON DĄBSKI (1926-2011) SAC

Dnia 24 kwietnia 2011 roku zmarł w Gdańsku nasz Współbrat ks. LEON DĄBSKI SAC, z Prowincji Zwiastowania Pańskiego. Ks. Leon Dąbski SAC urodził się 13 marca 1926 roku w

Czarnej Łoży. Pierwszą konsekrację w Stowarzyszeniu Apostolstwa Katolickiego złożył 8 września 1954 roku w Wadowicach, a święcenia prezbiteratu otrzymał 4 czerwca 1961 roku w Ołtarzewie. Jako Pallotyn posługiwał w Gdańsku-Wrzeszczu, Lubiewie, Wadowicach, Łęgowie i Gdańsku.

Msza św. pogrzebowa w intencji śp. ks. Leona zostanie odprawiona 29 kwietnia br. (piątek) o godz. 11.30 w pallotyńskim kościele p.w. św. Elżbiety w Gdańsku (ul. Elżbięńska 1). Po Mszy św. odbędzie się pogrzeb na Cmentarzu Srebrzysko w Gdańsku. Śp. ks. Leona polecamy Miłosierdziu Bożemu, prosząc dla Niego o łaskę nieba. *Zarząd Prowincjalny - Poznań*

O. ZBIGNIEW GOSPODAREK (1964-2011) OFM Cap

W Niedzielę Zmartwychwstania Pańskiego, 24 kwietnia 2011 roku, w szpitalu w Lublinie, zmarł w 47 roku życia o. Zbigniew Gospodarek - kapucyn. Urodził się w Lublinie, w zakonie był 27 lat, w kapłaństwie 20 lat.

Posługiwał m.in. w Lubartowie, w Szwecji, w Rywałdzie, we Włoszech, w Bydgoszczy i z powodu choroby w Lublinie.

Msza święta pogrzebowa odbyła się w środę 27 kwietnia 2011 roku o godzinie 12.00 w naszym kościele w Lublinie na Krakowskim Przedmieściu 42.

O godzinie 11.00 ciało zostało przywiezione do kościoła a o 11.15 został odmówiony różaniec za zmarłego. Obrzędy pogrzebowe zostały odprawione na cmentarzu przy ul. Lipowej w Lublinie.

Wieczny odpoczynek racz mu dać Panie a światłość wiekuista niechaj mu świeci. Niech odpoczywa w pokoju wiecznym. Amen

Sekretariat ds. Informacji - Prowincja Warszawska

ŚP. KS. ANDRZEJ MAZEWSKI (1956-2011) SDB

W 55 roku życia, 34 ślubów zakonnych i 27 roku kapłaństwa zmarł w Rzymie Ks. Andrzej Mazewski, wykładowca Papieskiego Uniwersytetu Salezjańskiego (UPS). Uroczystości pogrzebowe odbędą się w parafii pw. św. Stanisława Kostki (Stanisławówka) w Płocku we czwartek, 5 maja 2011 r. o godz. 12.00 - (trumna z ciałem będzie wystawiona o godz. 10.00)

Curriculum vitae:

ur. 2.12.1956 - Płock
1976-1977 - Nowicjat: Czerwińsk nad Wisłą

22.08.1977 - Pierwsze śluby zakonne: Czerwińsk nad Wisłą
1977-1979 - Studia filozoficzne: Łąd nad Wartą
1979-1980 - Asystencja: Sokołowie Podlaskim
1980-1984 - Studia teologiczne: Łąd nad Wartą
19.06.1984 - Święcenia kapłańskie: Łąd nad Wartą
1984-1985 - Ostróda: współpracownik w duszpasterstwie
1985-1988 - Rzym UPS: student patrystyki

1988-1989 - Płock: współpracownik w duszpasterstwie
1989-1993 - Różanostok: wikariusz parafialny
1993-1996 - Vasto/Isernia (Włochy): praca doktorska i pomoc w parafii
1996-1998 - Rzym UPS: praca doktorska
1998-2002 - Łódź św. Barbara: wikariusz parafialny oraz wykładowca WSD TS
2002-2007 - Łódź św. Teresa: kapelan areztu śledczego oraz wykładowca WSD TS
2007-2011 - Rzym UPS: nauczyciel akademicki.
Za: www.salezjanie.pl

ŚP. KS. STANISŁAW SNARSKI (1930-2011) SDB

23 kwietnia 2011 - w 81 roku życia, 60 ślubów zakonnych i 50 roku kapłaństwa - odszedł do pana ks. Stanisław Snarski, współbrat warszawskiej Inspektorii św. Stanisława Kostki. Uroczystości pogrzebowe odbyły się w Bazylice Najświętszego Serca Pana Jezusa w Warszawie, w środę, 27 kwietnia 2011 r. Polecamy naszego zmarłego Współbrata Bożemu Miłosierdziu.

Curriculum vitae:

Urodzony 2.04.1930 w miejscowości Jaskra.
1950-51 - Nowicjat: Czerwińsk nad Wisłą.
2.08.1951 - Pierwsze śluby zakonne: Czerwińsk nad Wisłą.
1951-53 - Studia filozoficzne: Woźniaków.
1953-54 - Asystencja: Słupsk.

1954-55 - Studia filozoficzne: Łąd nad Wartą.

1955-57 - Asystencja: Debrzno, Banie.
1957-1961 - Studia teologiczne: Łąd nad Wartą.

4.06.1961 - Święcenia kapłańskie: Łąd nad Wartą.
1961-62 - Pałowo: współpracownik w duszpasterstwie.
1962-66 - Rumia św. Krzyż: katecheta.
1966-69 - Dębno Lubuskie: katecheta.

1969-1971 - Płock: współpracownik w duszpasterstwie.
1971-1981 - Sokołów Podlaski: katecheta.
1981-83 - Ostróda par. diecezjalna: wikariusz parafialny.
1983-85 - Sępólno: wikariusz parafialny.
1985-88 - Olsztyn: współpracownik w duszpasterstwie.
1988-1991 - Łódź św. Teresa: kapelan szpitala i więzienia.
1991-2002 - Pruszków: kapelan sióstr.
2002-2011 - Głusków: współpracownik w duszpasterstwie. Za: www.salezjanie.pl

ŚP. O. FLORIAN JERZY DUCHNIEWSKI (1932-2011) OFM Cap

18 kwietnia 2011 roku w Lublinie zmarł o. Florian Jerzy Duchniewski - kapucyn: Wikariusz Prowincjalny Prowincji Warszawskiej, Rektor WSD Braci Kapucynów, Redaktor Encyklopedii Katolickiej, porywający kaznodzieja, ceniony spowiednik. Urodził się 17 grudnia 1932 w Lublinie, w zakonie przeżył 62 lat, w kapłaństwie 54 lat. Uroczystości pogrzebowe odbyły się w kościele Niepokalanego Serca Maryi i św. Franciszka na Poczekajce w Lublinie 20 kwietnia 2011 r.

Jerzy Duchniewski jest rodowitym lublinianinem. Urodził się 17 grudnia 1932 r. jako syn Stefana i Marianny z d. Włodarczyk. W rodzinnym mieście ukończył szkołę powszechną, następnie kształcił się w Państwowym Gimnazjum Handlowym (...)

Z dniem 15 lipca 1949 r. rozpoczął nowicjat w klasztorze w Nowym Mieście nad Pilicą, pod kierunkiem p. Benedykta Drozdowskiego i otrzymał imię zakonne Florian. Po roku czasu, 16 lipca 1950 r. złożył pierwsze śluby zakonne. (...) Święcenia kapłańskie przyjął 13 października 1957 r.

Studia specjalistyczne z zakresu historii odbywał o. Florian na Wydziale Teologicznym Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego w latach 1957-1960. Za swego mistrza obrał ks. prof. drą hab. Mieczysława Żywczyńskiego. Z jego seminarium wyniósł patrzanie na historię w szerokim kontekście kulturowym i społecznym, wszechstronną interpretację źródeł oraz przedstawianie dziejów kościelnych w ścisłej łączności z dziejami państw i społeczeństw. Na seminarium ks. prof. Żywczyńskiego przygotował dysertację licencjacką Polska Prowincja Kapucynów w okresie rządów prowincjalnych o. Beniamina Szymańskiego (1835-1856) (licencjat w 1960 r.) i doktorską Polska Prowincja Kapucynów w czasach porozbiorowych (1772-1864) (doktorat w 1964 r.).

Po uzyskaniu licencjatu przeniesiony został do klasztoru w Nowym Mieście nad Pilicą jako nauczyciel w Niższym Seminarium Duchownym. (...) Zapoczątkowana wówczas posługa duszpasterza sióstr zakonnych, a w wielu wypadkach także ojca duchownego i kierownika sumień, pozostała rysem duszpasterskiego posługiwania o. Floriana także w następnych latach.

Po przeniesieniu w 1962 r. do Lublina, celem dokończenia doktoratu, był o. Florian wykładowcą historii Zakonu oraz praktyki kierownictwa duchowego na tzw. tircinim (studium pastoralne dla młodych kapłanów). Po obronie rozprawy doktor-

skiej został przeniesiony do klasztoru w Warszawie. Władze za konne zleciły mu obowiązki ekonoma prowincjalnego, wykładowcy historii Zakonu w Wyższym Seminarium Duchownym Kapucynów w Łomży i pracownika Instytutu o. Honorata Koźmińskiego. Ta ostatnia instytucja spełniała usługową rolę wobec prowadzonego procesu beatyfikacyjnego o. Honorata.

Rychło okazało się bowiem, że nie wystarczy zebrać spuściznę pisarską Sługi Bożego i dotyczące Go dokumenty, ale zebrany materiał należy naukowo opracować, w tym wyjaśnić dokładnie rolę i zakres działalności o. Honorata w powstaniu za konnego życia ukrytego, a także przebadać myśl teologiczną Sługi Bożego. Kompetencje historyka Kościoła były zatem w tej pracy jak najbardziej przydatne, co zaowocowało kilkunastoma publikacjami; dwie spośród nich, napisane wspólnie z o. Gabrielem Bartoszewskim, wicepostulatem beatyfikacji o. Honorata, dokładnie wyjaśniły rolę Sługi Bożego w powstaniu Zgromadzenia Sióstr Felicjanek. Zaangażowanie w prace nad zbadaniem życia i dokonania o. Honorata Koźmińskiego wyraziło się też w podjęciu w 1968 r. podróży naukowej do Austrii i Włoch. Zebrane wówczas materiały posłużyły do przygotowania przez s. Marię Werner, urszulankę, obszernej biografii o. Honorata.

Podjęcie wykładów z historii Zakonu w Wyższym Seminarium Duchownym Kapucynów w Łomży, choć wymagało dojazdów z Warszawy, spowodowało jednak ściśle związki z pracą formacyjną nad młodymi zakonnikami. Doświadczenia w tej dziedzinie wykorzystane zostały przez powierzenie o. Florianowi funkcji prowincjalnego sekretarza formacji i kształcenia, pełnionej

przez trzynaście lat (1967-1980), a także w latach 1975-1976 obowiązków rektora Wyższego Seminarium Duchownego Kapucynów w Lublinie. Dodajmy, że wykładowcą historii Zakonu był o. Florian także po przeniesieniu wspomnianego seminarium do Lublina i z obowiązku tego wycofał się dopiero w 1986 r. pod wpływem choroby (...)

Praca w Instytucie o. Honorata Koźmińskiego siłą rzeczy zbliżała do problematyki dziejów życia zakonnego. Na prośbę władz Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego został o. Florian skierowany w 1971 r. do pracy w Międzywydziałowym Zakładzie Leksykograficznym KUL i zarazem w redakcji Encyklopedii Katolickiej. W pracy tej od 1974 r. odpowiadał za redagowanie działu Zakony. Dzięki jego staraniom na łamach Encyklopedii Katolickiej znalazły się biogramy wielu wybitnych (a niekiedy zapomnianych) zakonników, hasła przedstawiające rozmaite grupy i wspólnoty zakonne, czy omówienia niektórych zewnętrznych przejawów życia zakonnego (broda, gwardian). (...)

Rodzina zakonna doceniła zaangażowanie i kompetencje o. Floriana, powierzając mu odpowiedzialne obowiązki: w latach 1970-1973 i 1976-1979 wikariusza prowincjalnego (zastępcy prowincjała), w latach 1985-1988 definitora prowincjalnego (członka rady prowincjalnej), w latach 1982-1983 wikarego (zastępcy przełożonego) klasztoru w Zakrocymiu, a w latach 1985-1988 wikarego klasztoru w Lublinie przy Krakowskim Przedmieściu, oraz od 1967 r. co trzy lata wybierając delegatem na kolejne kapituły prowincjalne. Jako wikariusz prowincjalny w 1978 r. wizytował o. Florian placówki kapucynów polskich w Stanach Zjednoczonych Ameryki Pomocnej.

Naukowe prace Jubilata nie ograniczyły się do redakcji Encyklopedii Katolickiej i wykładania historii Zakonu. O. Florian przygotował dokumentację naukową do koronacji łaskami słynącej figury N.M.P. w Rywałdzie (koronacja w 1972 r.), brał udział jako biegły historyk w procesie kanonizacyjnym Sługi Bożego o. Serafina Kaszuby, kapucyna (1996-1998), wykladał historię Kościoła w Instytucie Wyższej Kultury Religijnej w Lublinie, na V Ogólnopolskim Kongresie Mariologicznym w Lublinie (1987) przedstawił dokonania kapucynów polskich w zakresie popularyzacji mariologii w XIX w., współpracował z Instytutem Geografii Historycznej Kościoła w Polsce Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego w zakresie opracowania dziejów franciszkańskich rodzin zakonnych w Polsce. (...)

Informacja Forum Współpracy Międzyzakonnej powołanego do życia przez Konferencję Wyższych Przełożonych Zakonów Męskich w 2009 roku

Czcigodni Księża, Ojcowie i Bracia, Czcigodne Siostry,

Wychodząc naprzeciw oczekiwaniom tych wszystkich którzy szukają oszczędności i obniżenia kosztów utrzymania uruchomiliśmy na naszej platformie zakupowej kolejną grupę asortymentową – **BIURO**. Wybraliśmy produkty które najczęściej są kupowane przez gospodarstwa domowe. Dla łatwiejszego poruszania się w asortymencie podzieliliśmy go na bardziej czytelne kategorie

- artykuły piśmienne

- galanteria biurowa
- galanteria papiernicza
- przechowywanie dokumentów
- prezentacja i wizualizacja, urządzenia biurowe

Po złożeniu zamówienia na platformie zakupowej **produkty zostaną dostarczone pod wskazany adres**. Dostawy dojadą do każdego zakątka w kraju – transport gratis. Płatność za towar w zależności od wyboru zamawiającego : przelew lub gotówka

Bardzo dziękujemy tym którzy korzystają już z przygotowanych ofert . Serdecznie zapraszamy pozostałe klasztory, firmy około klasztorne, parafie i inne dzieła do korzystania z dotychczas zorganizowanych projektów

Czekamy na wszelkie pytania, uwagi, służymy pomocą i doradztwem, wyjaśnimy wszelkie wątpliwości.

BIURO FORUM WSPÓŁPRACY MIĘDZYKONNEJ
tel.12 688 52 58 lub 502 155 829
e-mail : teresa@forumwm.pl
www.forumwm.pl